1. Waesed lapsed.

Meie kaksi waesta lasta, läksime Jaan
pä kiriku Ma lään isa aua peale ja jää
ema aua peale. Isa audas küsimaie
Ema audas küsimaie: kesse aftuhkaua
peale kesse wautah warwa peale.
siin me kaksi waesta lasta siin me
tüterad nooremad Miks meid jätsite
järrele wõera leiba wõtemaie wõera
Malka maitsemaie. Tõuse üles taatu
ärka üles emakene wõta meid kaasa
kaendlase, wõta meid auda unele seal
on Magus Magada, siin on raske
rännata. Isa audas wastamaie, em
audas wastamaie ei wõi wõtha tüta
noori ei wõi wõtta ei aidata,
Muru on kaswand Mulla peale
sõmer pandud silma peale.
Minge laande laulemaie Minge
Metsa Mängimaie, se teilt pühile
pisaradpalgelta se teilt kustutab

kurwastused. —) 2 Ma waene laps Ma
üksik lind kui raske on Mo süda
kus isake kus emake nad ingwad
mõlemad audas ei isa palet silm
ei nää ei ~~[illegible]~~ äält kõrw kuulegi
Se wõera leib mis mina ~~[illegible]~~
Ma kastan nutuga seda —

Tähentuseks. Koerus rääkitakse oa.
Peetris aa. naga soab saab Joan
Jaan, soabas, saabas, ja nenda edasi
se on wanemate inimestest muitegi
1 kes audujalle kanale homiku Muuad ala
paneb saab kanad aga kes õhtu poolik
paneb saab kukked. 2 sügise sea põrnast
waatata on eest poolt paks on sügise
pole rohkem lund on taka paks
on kewade poole rohkem lund
3 kui küünla kuul saab ärq jua
süs paastu kuul ei sa kuk jua
Koerus. —